

Ar putea avea consecințe tragice

La Constanța se fac experimente și proiecte utopice pe copiii statului!

Cum se face, oare, că autoritățile găsesc de cuviință să facă experimente pe copiii aflați în situații vulnerabile? Cum se face că, după toate suferințele prin care au trecut, tot copiii instituționalizați devin cobaii unor experimente care au toate șansele să eșueze și sunt folosiți ca unelte pentru îndeplinirea unor scopuri ascunse în spatele unor intenții laudabile? Poate sună prea dur, dar la asta ne duce cu gândul cel mai nou proiect în care s-au angajat Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, UNICEF și Banca Mondială, cel legat de închiderea mai multor centre de plasament din țară. Proiectul a fost prezentat în cadrul unei conferințe de presă ce a avut loc la Constanța, la Centrul de servicii comunitare „Orizont”. De altfel, gazda conferinței se numără printre casele de copii ce vor fi închise.

UTOPIE PE HÂRTIE Ce urmăresc autoritățile prin aceste acțiuni? Președintele ANPDCA, Gabriela Coman, a explicat că intenția este aceea de reintegrare a copiilor în societate prin plasarea lor într-un mediu cât mai apropiat de cel familial. Ea a mai spus că, în toată țara, vor fi închise, până în 2020, 168 de centre de plasament ce au fost selectate în urma unor studii, iar pentru persoanele instituționalizate au fost identificate diverse servicii alternative: fie se vor întoarce la familiile

din care provin, fie vor sta la asistenți maternali profesioniști ori în plasament familial (la rude), ori vor locui în căsuțe de tip familial sau în locuințe protejate. De pildă, dintre cei 76 de copii din centrul „Orizont”, toți încadrați în diverse grade de handicap, trei se vor întoarce la familiile din care provin, 22 vor sta în asistență maternală, unul va sta în plasament familial, 21 se vor muta în locuințe protejate, iar 29 vor sta în căsuțe de tip familial. Mai mult, pentru prevenirea situațiilor care conduc la instituționalizarea copiilor, cei care au elaborat proiectul s-au gândit să pună în

practică un sistem prin care să ofere sprijin direct familiilor vulnerabile (monoparentale, cu mulți copii, cu situație materială precară).

ADEVĂRURILE DUREROASE DIN SPATELE INTENȚIILOR Teoria sună ca în basme. Atât de frumos arată proiectul pe hârtie încât ai senzația că, în sfârșit, s-au rezolvat o dată pentru totdeauna problemele copiilor instituționalizați. Doar că, dincolo de peisajul idilic ce oferă speranțe pentru mii de copii lipsiți de confortul unui cămin (7.000 de copii din toată țara vor fi dezinstituționalizați, dintre care mai mult de 200 sunt din

Constanța) și de aparentele soluții, de altfel, foarte simple, se ascund adevăruri dureroase. De exemplu, faptul că, indiferent cât de bune sunt intențiile, NU VA AVEA CINE SĂ SE OCUPE de prevenirea instituționalizării copiilor din familii vulnerabile. Ne place sau nu, sistemul de asistență socială și protecția copilului din România nu are suficienți specialiști și nici nu-i va avea până când nu vor fi simplificate procedurile de pregătire profesională și nu vor fi salarii mai mari. Cu atât mai puțin posibilă este găsirea de personal și asistenți maternali care să îi poată îngriji pe cei cu dizabilități. Nici ideea locuințelor protejate și a căsuțelor de tip familial nu este strălucită, din moment ce acest lucru presupune construirea de la zero a unor cartiere întregi în care să locuiască persoanele dezinstituționalizate. În condițiile în care lumea este extrem de sceptică și rezervată când vine vorba despre persoanele ce provin din casele de copii, iar mulți dintre cei ce au crescut în sistem instituționalizat sunt marginalizați toată viața, cum putem vorbi despre reintegrare socială? Poate că era mai bine să se vorbească despre reintegrarea centrelor de plasament înainte de copii. Poate că e mai bine să se îmbunătățească sistemul înainte să aruncăm copiii într-o groapă cu lei. Vă vom ține la curent cu evoluția acestei intenții a autorităților și cu ce se întâmplă la modul real cu subiectul acestei intenții.

Funcționarii din cauza cărora nu avem vaccinuri să fie dați în judecată!

O ședință de Guvern mai puțin obișnuită a avut loc joi, când premierul Mihai Tudose i-a cerut ministrului Sănătății, Florian Bodog, să-i dea în judecată pe funcționarii care au început procedurile pentru vaccinurile antigripale în septembrie, astfel încât să le avem în octombrie. Întrebat de premierul Mihai Tudose în ce situație ne aflăm cu vaccinurile antigripale, ministrul Sănătății a spus că suntem încă în procedura de achiziție. De asemenea, solicitat de șeful Guvernului să spună câte tulpini are vaccinul pentru acest virus, ministrul Bodog s-a văzut în impas: „Nu știu exact câte tulpini are, trei sau patru”. Pentru persoanele care se află în spital și cele la risc, prima tranșă de vaccinuri va fi disponibilă la sfârșitul lunii octombrie, a precizat Bodog.

Vaccinarea antigripală începe, potrivit OMS, de la mijlocul lui octombrie până la sfârșitul lunii. „Voi lua măsuri”, a spus ministrul Bodog. Atunci, premierul a intervenit. „Nu vreți ca acel control să vină după ce ei (funcționarii publici - n.r.) nu mai lucrează la noi? Că din martie, puteau să-și dea seama că vine octombrie. Hai să ne asumăm. Nu se poate ca, din cauza a doi funcționari care încep procedura în septembrie pentru octombrie, să sufere țara, domnule ministru. Dați-i în judecată, așa funcționari publici cum sunt”, a punctat șeful Guvernului.

Sănătatea este „în mâinile noastre“

Ne DECLANȘĂM singuri CANCERUL!? O spune geniul neurochirurgiei românești!

Nu este pentru prima dată când mari specialiști ai lumii ne atrag atenția că sănătatea este „în mâinile noastre” și că noi suntem răspunzători, în cele mai multe dintre cazuri, de declanșarea unor afecțiuni, unele extrem de grave. Totul ține de noi, de puterea gândirii noastre pozitive. Într-un interviu LiveDoc de pe pagina de Facebook Doctorul Zilei, geniul neurochirurgiei românești, așa cum este el numit, prof. univ. dr. Leon Dănăilă, a făcut o declarație care ar trebui să ne pună pe noi toți pe gânduri: „o boală este formată 50% din stare organică și 50% din stare psihică”. „Oamenii optimiști au un sistem imunitar foarte bun, pe când cei pesimiști se îmbolnăvesc mult mai repede. O stare depresivă poate duce până la cancer, uneori”, susține profesorul, în cadrul interviului menționat. Și asta nu este tot. Neurochirurgul susține că tot ce ne înconjoară ne influențează. De exemplu, dacă o colectivitate gândește despre cineva că este benefic sau că nu este benefic, atunci îi poate transmite acest lucru persoanei respective. A dat drept exemplu și descântecul. „Să știți că au o explicație și ele”, crede profesorul. De asemenea, în opinia sa, preotul are un efect foarte benefic; când îi citește unui bolnav și el este foarte mulțumit, și starea sa se îmbunătățește. Imunitatea organismului prin intermediul creierului crește. De aceea, în opinia profesorului, atunci când un medic întâlnește în față un bolnav, trebuie să se apropie de el, să îl atingă, să îl mângâie, să îi spună vorbe de încurajare, să fie optimist cu el.

Atunci, automat, și starea pacientului se va îmbunătăți. Totul este ca persoana respectivă să fie receptivă, să creadă în ceea ce îi transmite medicul. Același lucru, în opinia sa, se poate spune și despre un credincios. „Dacă avem de-a face cu un om care crede în Dumnezeu, când se duce la Biserică, la moaște, el se simte foarte bine. Credința îi dă o imunitate foarte mare. Uneori sistemul imunitar luptă și împotriva cancerului; chiar s-au constatat cazuri”, a spus profesorul. În concluzie, bolnavii optimiști au un sistem imunitar foarte bun, rezistă la boală, în vreme ce pacienții pesimiști, depresivi, cu gânduri negre, se îmbolnăvesc foarte repede, și în acest caz vorbim chiar despre boli grave. De aceea este bine să fim cât se poate de pozitivi, să nu dăm importanță lucrurilor neimportante din jur, lucrurilor mărunte, așa cum sunt ele numite.

Cotidianul „Telegraf” angajează
REDACTOR PENTRU DEPARTAMENTUL
MONITORIZARE ȘTIRI.

Cei interesați pot trimite CV la adresa de e-mail a
redacției: office@telegrafonline.ro